

Carte nouă

MAI ESTE MULT PÂNĂ SE FACE SEARĂ?

"La ce gândești?"
mă-ntreabă-o ghionoaie
a nu știu câta oară
bătând în lemnu-mi vechi
cu ciocul.

Moi încă-odată în luceafăr
tocul
și-aud a inimii bătaie,
și ea acum - ciocănitore -
zburând aceeași căutare
în joacă.

E prima dată
când le aud pe fiecare
cum toacă,
pe rând, pe rând,
fără de sfadă,
pe același lemn.

S-a ascuțit o stea
și verdele înțeapă
tăriile de gând;
răspunsul
vârful undei înfioară:
Mai este mult până se face seară,
că brazii prohodirea-mi vor să-nceapă
spre Lumină
la primul dangăt de la luna plină?

A DIATEI SCRIERE INAINTE DE MOARTE

Buchile astea
cu acul le
prinde în tuș, diacule!
Și-ncepe-mi mulcomind diata:
Iubite slove, ce vă lasă tata
ce-i pregătit până în dinți de moarte, sunt numai datorii
și la cei morți și la cei vii.
Vă-ndemn să le-amânați și voi pe mai departe

că-așa și eu făcut-am lumii meserie -
cu petec nou la vechea poezie,
că moștenitu-am a nopții vină
să-mi fur din ape prânzul de lumină;
uitam de greier -
ca la nimeni i-s dator,
iar lunii și mai rău
de când mă știu...
Ia pauză diece,
revino mai târziu,
că mi-a pierit tot cheful să mai mor!

RUGĂCIUNE CU PASUL STÂNG

Megaloman fiind prin lumile mărunte
și fără de smerenia
măicuțelor ridichi,
lui Dumnezeu
răpit-am toată denia,
ca om nătâng,
rugându-mă cu pasul stâng
să mă prefacă-n munte.

Cel Bun și Preaînalt
s-a pus să-mi împietrească
năroada mea plăcere
și-a început... cu-o piatră la rinichi
și câteva la fiere!

DUMITRU ICHIM